

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. december 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kényszervallatás büntette és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő bűnügyben a Pest Megyei Bíróság 2009. június 10. napján kihirdetett 18.B.60/2008/41. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 1 (egy) évi börtönbüntetésre **enyhíti**.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre függeszti fel.

Egyebekben az első fokú ítéletet **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Pest Megyei Bíróság a 2009. június 10. napján kihirdetett 18.B.60/2008/41. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki kényszervallatás büntetében és testi sértés vétségében, ezért - halmazati büntetésül - 2 évi börtönbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. A vádlottat kötelezte 8.820.-Ft bűnügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 70.475.-Ft költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a vádlott védője útján jelentett be fellebbezést a tényállás téves megállapítása miatt, felmentés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.524/2009. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését kiegészítve elsődlegesen védence felmentését, másodsorban előzetes bírósági mentesítésben részesítését kérte. A védő elsődleges indítványával kapcsolatban az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő, tényállást megállapító tevékenységét támadta. Álláspontja szerint tévedett a bíróság, amikor a sértett vallomásaira tényállást alapított és nem fogadta el a vádlott, valamint a vádlotti vallomást alátámasztó tanúk vallomásait. Kifejtette, hogy a sértetti terhelő vallomást a bosszú motiválta, hiszen a vádlott több esetben eljár a sértettel szemben bűncselekmények elkövetése miatt. Álláspontja szerint tévedett az eljáró tanács akkor is, amikor a vádlott bűnösségét joghatályos magánindítvány hiányában állapította meg könnyű testi sértés vétségében. Másodlagos indítványával kapcsolatban előadta, hogy védence hivatásának tekinti a rendőri pályát, több alkalommal részesült dicséretben, jutalomban, az eddigi szakmai előmenetele töretlen. Ezért indokolt őt továbbra is megtartani a rendőri szolgálatban.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el.

A bejelentett vádlotti, illetve védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló fellebbezés nem alapos.

Az eljárási szabályok betartásával kapcsolatban a másodfokú bíróság észlelte, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a megismételt eljárás során az 5. nsz. alatti tárgyalási jegyzőkönyvbe szerkesztve hozta meg a közokirat-hamisítás büntette miatt indult büntetőeljárást megszüntető végzését. A Be. 251.§ (4) bekezdésében foglaltak szerint jegyzőkönyvbe lehet foglalni - az ügydöntő határozat kivételével - az eljárás során hozott határozatokat is. A Be.332.§ (1) bekezdés d/ pontja szerinti eljárást megszüntető végzés az "elsőfokú bíróság ügydöntő határozatai" cím alatt nyert szabályozást, tehát ilyen tartalmú határozatot az elsőfokú bíróság kizárólag külön íven szerkeszthetett volna. Megállapítható azonban az is, hogy a Pest Megyei Bíróság végzése egyebekben az eljárást megszüntető végzés minden formai és tartalmi követelményének megfelel, így az elsőfokú bíróság csupán olyan, a Be. 375.§ (1) bekezdésében írt un. relatív eljárási szabálysértést követett el, amely nem volt lényeges kihatással az eljárás érdemi befejezésére. Ezen túlmenően a Pest Megyei Bíróság az eljárási szabályokat - beleértve a megismételt eljárásra vonatkozó szabályokat is - betartotta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, a fellelhető bizonyítékokat megismerte, azokat a logika szabályainak megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Teljesítette a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében a másodfokú bíróság által a megismételt eljárásra előírt bizonyításokat. Megállapítható, hogy a vádlott a megismételt tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni. A nyomozás során tett vallomásában tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Vallomását kollégái, a rendőr állományú tanúk vallomásai, valamint a vádlott által készített rendőri jelentés támasztotta alá. Az eljáró tanács ítélete 5. oldalától a 10. oldal végéig foglalkozott a bizonyítékok felsorolásával, és a 11. oldaltól a 17. oldalig az egyes bizonyítékok részletes és alapos értékelésével. Nem tévedett az elsőfokú bíróság amikor a vádlotti védekezéssel, illetve az azt alátámasztó bizonyítékokkal szemben a történeti tényállást sértett sértett vallomása, az ezen vallomást alátámasztó tanúk, illetve hatósági tanúk vallomásai, az orvosi látletet, a látletet készítő orvos vallomása, az iü. orvosszakértő, az iü. pszichológus szakértő véleménye és nyilatkozatai, a bizonyítási kísérlet, valamint a rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékok adatai alapján állapította meg. Az elsőfokú tanács a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként megvizsgálva, majd egymással összevetve terhelő tartalmú tényállást állapított meg és elfogadható, logikus magyarázatát adta annak, hogy a vádlotti védekezést miért nem fogadta el.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott és védője a fellebbezésben új tényt nem állítottak, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, illetve valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelöltek meg. Az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, az mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta, így a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás átmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján az eljáró tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekményeinek jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.227.§-ába ütköző kényszervallatás büntetében, valamint a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütköző testi sértés vétségében állapította meg. A Pest Megyei Bíróság ítélete 17., 18. és 19. oldalain helytállóan fejtette ki a jogi minősítéssel kapcsolatos álláspontját. Meggyőzően fejtette ki az érveit abban a tekintetben is, hogy a könnyű testi sértés

vétsége tekintetében a bűnösség megállapítása előfeltételének tekintendő magánindítvány rendelkezésre állt. Helyesen utalt arra, hogy ezen cselekmény nem valamely közvetett módon jutott a nyomozó hatóság tudomására, hanem a sérelmére elkövetett bűncselekményt követően a sértett maga ment el a rendőrségre és tett feljelentést a vádlott ellen. A felelősségre vonással kapcsolatos akaratát tehát félreérthetetlenül kinyilvánította. A feljelentésében részletesen beszámolt az őt ért sérülésről, továbbá csatolta az arról készült orvosi látletet is. Nem kétséges, hogy a sértett a neki okozott sérülés miatt kérte az eljárás megindítását a vádlottal szemben.

Az enyhítés érdekében bejelentett védelmi indítvány a következők szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett, amikor a hatályon kívül helyezett ítéletben alkalmazott szabadságvesztés büntetést meghaladóan szabott ki a vádlottal szemben - halmazati büntetésül-végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetést. Az elsőfokú bíróság a Be.405.§ (2) bekezdés c./ pontjára hivatkozva látott lehetőséget a súlyosabb büntetés kiszabására. Ezt a hivatkozást a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy ugyanezen szakasz (2) bekezdés a./ pontja is feloldja az (1) bekezdésben megfogalmazott súlyosítási tilalmat, mert az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésének oka a Be. 376.§ (1) bekezdésében írt ki nem küszöbölhető megalapozatlanság volt. A Fővárosi Ítéltábla azonban a vádlott személyétől függetlenül bekövetkezett igen jelentős időmúlásra figyelemmel már eltúlzottnak látta a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét, ezért azt 1 évi börtönre enyhítette, és a végrehajtását 3 évi próbaidőre függesztette fel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez a büntetés is megfelelően szolgálja a vádlott esetében a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célokat.

Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróságnak az előzetes mentesítéssel kapcsolatos jogi álláspontját. Helyesen hivatkozott a Pest Megyei Bíróság ezzel kapcsolatban a cselekmény jellegére. Utalni kell arra is, hogy a vádlott, aki hivatásos rendőr, korábban már két alkalommal került összeütközésbe a törvénnyel és egy alkalommal végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték, egy másik alkalommal pedig megrovásban részesítették. Ilyen előzmények mellett helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a vádlott esetében az előzetes bírósági mentesítés törvényi előfeltétele, az érdemesség nem áll fenn. Ezért a védőnek az előzetes bírósági mentesítésben részesítésre irányuló indítványa eredményre nem vezethetett.

A Pest Megyei Bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. év december hó 4. napján

Dr. Ruzsás Róbert sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt sk. bíró

A Pesti Megyei Bíróság ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2009. év december hó 4. napján

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

Tóth Mihályné
tisztviselő